

Els dilluns al sol

CGT
Universitat
de València

12/01/2020

[WEB CGT-INFORMA](#)

Habemus sanció

Fa poc més d'un any, exactament el 26 de novembre de 2018, la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació de la nostra Universitat es despertava amb el seu hall empaperat amb frases de denúncia cap a un dels seus professors, a qui se li atribuïa un presumpte assetjament sexual per les frases sexistes i misògines que proferia amb freqüència a les seues alumnes.

La gota que va fer vessar el got de les afectades, després d'un any d'intents de ser escoltades, sense que, segons declaraven, la Universitat els haguera facilitat vies de denúncia eficaces, va ser veure l'esmentat professor, com a capdavanter de la defensa de les dones, darrere de la pancarta contra la violència de gènere en l'acte que convocava la Universitat amb motiu del dia internacional contra la violència de gènere.

Totes recordarem la rapidesa amb què, a partir de llavors, es van activar tots els protocols, i les declaracions de la nostra Rectora argumentant que no es podia mirar cap a un altre costat i que, per descomptat, es prendrien immediatament totes les mesures pertinentes.

I moltes haurem viscut de manera més o menys directa el bum-bum que tals actuacions han provocat en algun sector del professorat, especialment dins del centre i encara més en el departament afectats, on es van a arreplegar fins i tot signatures de suport al docent denunciat.

13 mesos més tard, després de l'anunci de denúncia interna per part de la Vicerrectora d'Igualtat, [el diari Levante ha publicat la sanció](#) amb què s'ha resolt l'expedient.

En definitiva, l'esmentat professor ha sigut sancionat amb dos mesos de suspensió de les seues tasques docents, també de sou?, l'obligació d'assistir a programes específics sobre igualtat de gènere, i a un «exhaustiu» seguiment temporal de la seu activitat docent.

Ens alegrem dels passos que a poc a poc la Universitat va donant per tal de canviar les relacions de dominació patriarcal que tan arrelades es troben en la institució, -com en la resta de la societat-.

Però ens hauria agradat molt més que, dins del respecte a les lleis, la Universitat haguera comunicat a la comunitat universitària, públicament, en contestació a l'article del Levante, que s'estan prenen les mesures sancionadores concretes en situacions d'assetjament denunciades i provades.

Igual que ens haguera agradat que en comptes de buscar mecanismes perquè es pogueren denunciar altres fets, la Universitat el que va fer va ser amenaçar veladament amb al·lusions de què aquelles persones que denunciaren públicament els fets podrien incorrer en delictes relacionats amb el deure de sigil o en delictes de difamació.

I no perquè volem venjança, ni demanar el cap de ningú, ni molt menys, sinó perquè si volem canviar el sistema, i no anar apagant focs amb pegats mal resolts, fa falta que tota la comunitat universitària sàpia que aquest equip rectoral està rotundament a favor d'una igualtat de gènere real i permanent.

Perquè només si aquelles persones que se senten assetjades tenen la completa seguretat que seran recolzades, i les que cometen aquestes actuacions saben amb certesa que no se'ls permetrà fer-ho serà possible acabar amb el problema des de l'arrel i participar en la construcció d'una societat en la qual capiem totes i tots.

CGT-UV Podeu enviar qualsevol opinió o consulta a cgt@uv.es

CGT-PV Universitat de València

cgt@uv.es

96 39(83041)

12/01/2020

[WEB CGT-INFORMA](#)

Habemus sanción

Hace algo más de un año, exactamente el 26 de noviembre de 2018, la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació de esta nuestra Universitat se despertaba con su hall empapelado con frases de denuncia hacia uno de sus profesores, a quien se le atribuía un presunto acoso sexual verbal por las frases sexistas y misóginas que profería con frecuencia a sus alumnas.

La gota que colmó el vaso de las afectadas, después de un año de intentos de ser escuchadas, sin que, según declaraban, la Universitat les hubiera facilitado vías de denuncia eficaces, fue ver al citado profesor, cual adalid de la defensa de las mujeres, tras la pancarta contra la violencia de género en el acto que convocaba la Universitat con motivo del día internacional contra la violencia de género.

Todas recordaremos la rapidez con que, a partir de entonces, se activaron todos los protocolos, y las declaraciones de nuestra Rectora argumentando que no se podía mirar hacia otro lado y que, por supuesto, se tomarían inmediatamente todas las medidas pertinentes.

Y muchas habremos vivido de forma más o menos directa el runrún que tales actuaciones han provocado en algún sector del profesorado, en especial dentro del centro y aún más en el departamento afectados, llegándose a recoger incluso firmas en apoyo al docente denunciado.

13 meses después, tras el anuncio de denuncia interna por parte de la Vicerrectora de Igualdad, [el diario Levante ha publicado la sanción](#) con que se ha resuelto el expediente.

En definitiva, el citado profesor ha sido sancionado con dos meses de suspensión de sus tareas docentes ¿también de sueldo?, la obligación de asistir a programas específicos sobre igualdad de género, y a un «exhaustivo» seguimiento temporal de su actividad docente.

Nos alegramos de los pasos que poco a poco la Universitat va dando en pro de cambiar las relaciones de dominación patriarcal que tan arraigadas se encuentran en la institución, -como en el resto de la sociedad.

Pero nos hubiera gustado mucho más que, dentro del respeto a las leyes, la Universitat hubiese comunicado a la comunidad universitaria, públicamente, en contestación al artículo del Levante, que se están tomando medidas sancionadoras concretas en situaciones de acoso denunciadas y probadas.

Igual que nos hubiera gustado que en vez de buscar mecanismos para que se pudieran denunciar otros hechos, la Universitat lo que se hizo fue amenazar veladamente con alusiones de que quienes denunciasen públicamente los hechos podrían incurrir en delitos relacionados con el deber de sigilo o de difamación.

Y no porque queramos venganza, ni pedir la cabeza de nadie, ni mucho menos, sino porque si queremos cambiar el sistema, y no ir apagando fuegos con parches mal resueltos, hace falta que toda la comunidad universitaria sepa que este equipo rectoral está rotundamente a favor de una igualdad de género real y permanente.

Porque solo si quienes se sientan acosadas tienen la completa seguridad de que serán respaldadas, y quienes incurran en tales actuaciones saben con certeza que no se les permitirá hacerlo será posible atajar la raíz del problema y participar en la construcción de una sociedad en la que quepamos todas y todos.

CGT-UV Podéis enviar cualquier opinión o consulta a cgt@uv.es

